

Bakalářská práce

Student : Jana JINDŘICHOVÁ

Obor : ČJ - AJ

Název práce v českém jazyce : Lingvistická analýza časopisů určených pro dívky

Název práce v anglickém jazyce : Linguistic analysis of girls' magazines

Oponent bakalářské práce : PhDr. Ladislav Janovec, Ph.D.

Posudek oponenta bakalářské práce :

Bakalářská práce Jany Jindřichové je věnována tématu, které je v dnešní době velice populární, a to jazyk časopisů pro mladé, resp. pro dívky. Autorka zpracovává materiál získaný z časopisů v roce 2008. Jde o zajímavou studii, autorka se snaží o zevrubnou analýzu, a práce tedy nutno říci splňuje požadavky kladené na bakalářskou práci, proto ji doporučuji k obhajobě a navrhuji klasifikaci:

VELMI DOBRĚ

Ač práci hodnotím velmi pozitivně, musím rovněž podotknout, že se J. Jindřichová nevyhnula chybám a zkreslení při interpretaci dat – způsobuje to jednak dosavadní malá zkušenost s odborným textem, jednak nevhodná volba jazykových prostředků a problémy při stylizaci výpovědí i textu. Co se týče jazykových chyb, nalezneme v práci především chyby interpunkční (naznačeno v textu práce), ale i další (namátkou chyby v užívání tvarů *mě X mně*). Slovní zásoba leckdy neodpovídá funkčnímu stylu odbornému. Mnoho vět působí výplňkově, nenesou nijak zvlášť zásadní informace.

V první kapitole se autorka zabývá historií tzv. dívčích časopisů. Nesouhlasím s tvrzením týkajícím se poznámky o situaci před listopadem 1989. Jednak v té době v podstatě fenomén dívčích časopisů nebyl (časopisy pro děti a mládež se snažily o jednotného cílového adresáta – pionýra, svazáka, specializovaného adresáta, mj. dívky, měly pak konkrétní rubriky či stránky v časopisech), jednak reklama fungovala poněkud jinak než v dnešní době (problematika je ovšem velice složitá, takže se o ní zde nebudu rozepisovat).

Ve druhé kapitole se J. Jindřichová snaží o celkovou charakteristiku materiálu, což se jí celkem daří, až na transfer výraziva užívaného v časopisech do jejího vlastního textu, kde působí rušivě, a na další stylizační chyby: *jedná se o výtisky vydané..., skvělý mix top témat, právě proto ji čtenářky tolik milují...*

Kapitola *Jazykové prostředky jednotlivých žánrů* je sumarizující, poměrně pečlivě připravená kapitola, stylizační nedostatky jsou naznačeny v textu. K ostatnímu podotknu následující:

- 1) Výraz *sympaťák* bych nehodnotil jako hovorový výraz, ale jako obecněčeský;
- 2) nedovedu si moc představit přezdívku *Myšák* vzniklou na základě přenesení významu;
- 3) spojení *na hláskové rovině (se) vyskytuje pouze hovorový výraz „míň“* není správné;
- 4) nerozumím zjištění, že na morfologické rovině *se několikrát vyskytuje hovorová zkrácená podoba ve 2. osobě singuláru, kde se připojuje koncovka –s ke zvrtnému zájmenu* (tři nedostatky v jedné větě);
- 5) na s. 16 jsem nepochopil, zda považuje autorka užívání smajlíků za vhodné, či nevhodné;
- 6) nemám pocit, že by v pasážích věnovaných jazyku mužů bylo vhodné hovořit o Foglarovi a Poláčkovi – přátelství mužů je sice vyzdvihovanou hodnotou, ale potenciální objekty-témata textů jsou přece jen o něco starší než chlapi v *Bylo nás pět* a v *Rychlých šípech*;
- 7) rád bych, aby mi autorka vysvětlila, co je to *přenesené označení třináctka*;
- 8) myslím, že by měla studentka vědět, proč nelze hovořit o studentském slangu;
- 9) nezdá se mi moc vhodné hovořit v souvislosti s persvazivními texty o módě, že nabízí odměnu či trest (s. 23).

Poslední kapitola je pokusem o sumarizaci jazykových jevů, jež se objevují v textu.

V této kapitole není příliš promyšlená pasáž věnovaná adaptaci, tvrzení, že *mezi ohebnými slovními druhy pak lze pozorovat zařazení slov cizího původu ke vzorům*.

Dále nutno upozornit, že morfémy jako *mega* a *super* nejsou předpony.

Velice oceňuji, že J. Jindřichová pracovala s velkým množstvím odborné literatury (počet položek v jejím přehledu je nadstandardní).

V Praze dne 1. 5. 2009